कस्मादेतेषाꣳ हविषामिन्द्रमेव यजन्तीति। एताह्यनं देवताइति ब्रूयात्। एतैर्हविर्भिरभिषज्यꣳस्तस्मादिति ॥ ४ ॥

एकविꣳशआहुस्तृतीयसवने प्रातःसवनं पञ्च च ॥

अनु० ११ ॥

द्वादशोऽनुवाकः।

तस्यावाचोऽवपादादबिभयुः। तमेतेषु सप्तसु छन्दःस्वश्रयन्। यदश्रयन्। तच्छायन्तीयस्य श्रायन्तीयत्वं। यदवारयन्। तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वं। तस्या वाचएवावपादादबिभयुः। तस्मादेतानि सप्तचतुरुत्तराणि छन्दाꣳस्युपादधुः। तेषामतिचीर्ण्यरिच्यन्त। न चीर्ण्युदभवन् ॥ १ ॥

स बृहतीमेवास्पृशत्। द्वाभ्यामक्षराभ्यां। अहोरात्राभ्यामेव। तदाहुः। कतमा सा देवाक्षरा बृहती। यस्यां तत्पृत्यतिष्ठत्। द्वादश पौर्णमास्यः। द्वादशाष्टकाः। द्वादशामावास्याः। एषा वाव सा देवाक्षरा बृहती ॥ २ ॥

यस्यां तत्पृत्यतिष्ठदिति। यानि च छन्दाꣳस्यत्यरिच्यन्त। यानि च नोदभवन्। तानि निर्वीर्याणि हीनान्यमन्यन्त। साब्रवीद् बृहती। मामेव भूत्वा। मा-